

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Aderarea României la Uniunea Europeană a determinat modificări substanțiale ale normelor de drept care reglementează regimul juridic al cetățenilor Uniunii Europene și al membrilor familiilor acestora¹ care intenționează să intre și să rămână pe teritoriul țării noastre, în vederea asigurării conformității cu legislația Uniunii Europene în domeniul liberei circulații.

Astfel, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Normelor metodologice de aplicare a OUG nr.102/2005, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1864/2006 sunt conforme cu acquis-ul Uniunii Europene, respectiv cu Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (...).

OUG nr.102/2005 a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2007 și a reprezentat o schimbare majoră în ceea ce privește exercitarea dreptului de liberă circulație și rezidență pe teritoriul României de către cetățenii Uniunii Europene și membrii familiilor acestora.

De la data intrării în vigoare a OUG nr.102/2005 și până în prezent, aplicarea practică a dispozițiilor acestui act normativ a

¹ pentru a facilita o exprimare concisă în cuprinsul expunerii de motive, referirile la cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European și la membrii familiilor acestora, precum și la cetățenii Confederației Elvețiene și la membrii familiilor acestora sunt enunțate utilizând sintagma „cetățenii Uniunii Europene și membrii familiilor acestora”

	<p>reliefa necesitatea clarificării unor elemente de ordin procedural legate de limitarea dreptului la liberă circulație pe teritoriul României al cetățenilor Uniunii Europene și membrilor familiilor acestora, precum și de acordarea dreptului de rezidență sau de rezidență permanentă cetățenilor Uniunii Europene și membrilor familiilor acestora a căror rezidență pe teritoriul României este în interesul statului român;</p> <p>De asemenea, modificările legislative majore determinate de adoptarea noilor coduri, atât în materie civilă cât și penală, fac necesară modificarea OUG nr.102/2005 sub aspectul corelării conceptuale și terminologice.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Prin prezentul proiect de act normativ se propun modificări și completări ale OUG nr.102/2005 după cum urmează:</p> <p>1. Modificarea art.6 în vederea stabilirii în mod clar a cazurilor în care organele poliției de frontieră nu permit intrarea pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie, corelat cu dispozițiile cuprinse în Capitolul IV - Restrângerea dreptului la liberă circulație pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor lor din OUG nr.102/2005.</p> <p>Totodată, în cuprinsul art.6 propus prin prezentul proiect se stabilește și dreptul organelor poliției de frontieră de a nu permite intrarea cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie pe teritoriul României atunci când, cu ocazia controlului la trecerea frontierei, constată că aceștia reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa ordinii publice, ca urmare a comportamentului adoptat de aceștia (spre exemplu: suporterii care se deplasează la diferite evenimente sportive și care se manifestă violent sau persoanele care se deplasează la manifestații publice și care dețin obiecte de propagandă care pot genera sau incita la manifestări violente).</p> <p>Potrivit reglementării propuse, persoanele împotriva cărora se dispune o asemenea măsură vor putea intra pe teritoriul României atunci când motivele care au stat la baza măsurii au încetat, dar nu mai devreme de termenul stabilit de organele poliției de frontieră la data dispunerii măsurii, care poate fi între 12 și 72 de ore. Stabilirea unei perioade minime de interdicție asigură eficiența practică a măsurilor dispuse în contextul majorității evenimentelor publice de natură să atragă și comportamente care pun în pericol ordinea publică.</p>

Tot astfel, se stabilește și dreptul de a face contestație împotriva unei asemenea măsuri la instanța de judecată, care este abilitată să verifice inclusiv legalitatea măsurii dispuse de organele poliției de frontieră, respectarea principiului proporționalității măsurii dispuse și a condițiilor stabilite la art.27 alin. (1)-(8) din OUG nr.102/2005, dar și faptele și circumstanțele reținute pentru a justifica măsura dispusă.

2. Modificarea și completarea art.12 și 21 din OUG nr.102/2005, astfel încât să fie tratată în mod corespunzător atât situația cetățenilor UE a căror rezidență pe teritoriul României este necesară pentru realizarea unui obiectiv aflat în competența Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau unei autorități publice centrale de specialitate, cât și situația membrilor familiilor acestora.

3. Modificarea art.15 alin.(1) ca urmare a apariției în practică a unor situații în care, din motive obiective (exclusiv de natură tehnică), certificatele de înregistrare nu au putut fi emise în ziua depunerii cererilor. Astfel, se are în vedere ca regula să rămână că documentele se eliberează imediat după depunerea cererii, dar și posibilitatea unei întâzieri minime atunci când apar probleme de natură tehnică.

4. Modificarea art.21 alin.(7) are în vedere corelarea terminologică și conceptuală cu dispozițiile cuprinse în noile coduri în materie civilă și procesual civilă (spre exemplu „încredințarea prin hotărâre judecătorească a minorului” a fost înlocuită cu „exercitarea autorității părintești”).

De asemenea, modificarea alineatului menționat are în vedere și menținerea terminologiei utilizate în materia drepturilor părintești dar și în materie procesual civilă anterior intrării în vigoare a noilor coduri, astfel încât să nu apară dificultăți în aplicarea hotărârilor judecătorești emise în temeiul vechii legislații.

5. Completarea art.28 în vederea stabilirii în mod clar a atribuțiilor Inspectoratului General pentru Imigrări în legătură cu punerea în aplicare a diferitelor decizii de restrângere a dreptului la libera circulație dispuse de către autoritățile administrative sau de către instanțele de judecată împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie.

Având în vedere că motivele pentru care unui cetățean al Uniunii Europene sau unui membru de familie i se poate restrânge exercitarea dreptului la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României sunt legate de securitatea națională sau de ordinea

publică, introducerea unor prevederi prin care Inspectoratul General pentru Imigrări să fie abilitat a pune în aplicare deciziile de restrângere a dreptului la liberă circulație prin îndepărtarea sub escortă a persoanei în cauză în afara teritoriului României nu constituie un impediment major pentru efectuarea actelor de urmărire penală în raport cu infracțiunea prevăzută la art.262 alin. (2) lit. b) - Trecerea frauduloasă a frontierei de stat din Codul penal, ținând cont de faptul că organele de urmărire penală sau instanțele de judecată, după caz, au la îndemână mijloace procesuale și procedurale pentru a avea la dispoziție persoana cercetată pentru săvârșirea infracțiunii amintite, dar și pentru îndeplinirea actelor de cercetare chiar și în situațiile în care aceasta nu se mai află pe teritoriul României. Totodată, se are în vedere faptul că, în asemenea situații, este de preferat să primeze măsurile care tind să înlăture imediat pericolele la adresa securității naționale și a ordinii publice (cum este escortarea persoanei în afara teritoriului) în fața măsurilor ce au în vedere atragerea răspunderii penale.

6. Modificare art.29 în vedere clarificării terminologiei utilizate în cuprinsul OUG nr.102/2005 în contextul măsurilor prin care se poate restrânge dreptul la liberă circulație a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor de familie. De asemenea, se are în vedere corelarea terminologiei cu dispozițiile Noului Cod penal.

7. Introducerea art.29¹ în vederea stabilirii în mod clar a competenței și a cazurilor în care se poate dispune măsura interzicerii intrării pe teritoriul României împotriva unor cetățeni ai Uniunii Europene sau a unor membrii de familie.

Totodată, pentru asigurarea transpunerii corecte a garanțiilor cuprinse în Directiva 2004/38/CE, sunt reglementate și aspectele referitoare la comunicarea dispozițiilor de interzicere, la contestarea acestora, precum și la efectele în timp ale respectivelor măsuri.

8. Modificarea denumirii secțiunii a 3-a a Capitolului IV și modificarea în întregime a art.33 în vederea corelării terminologiei utilizate cu dispozițiile Noului cod penal dar și pentru asigurarea transpunerii dispozițiilor cuprinse la art.32 alin.(1) și art.33 alin.(2) din Directiva 2004/38/CE.

În concret, transpunerea art.32 alin.(1) din directivă se propune a fi realizată prin alin.(8)-(10) ale art.33 (pct.13 din proiect), iar transpunerea art.33 alin.(2) din directivă prin alin.(3)-(7) ale art.33 (pct.13 din proiect).

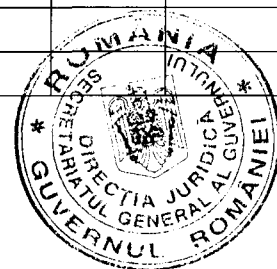
	<p>Spre clarificare, menționăm faptul că în timp ce dispozițiile art.33 alin.(2) din directivă stabilesc reguli privind punerea în executare a măsurilor de interdicție „accesorii” unor pedepse privative de libertate, dispozițiile art.32 alin.(1) din directivă stabilesc efectele în timp ale tuturor măsurilor ce au ca efect restrângerea dreptului de liberă circulație (inclusiv pedeapsa accesorie sau complementară prevăzută de Noul Cod penal), astfel că este necesară transpunerea lor în mod distinct.</p> <p>9. Eliminarea tezei finale a art.27 alin.(8) și înlocuirea acesteia cu un articol nou, art.33¹, care să facă parte din secțiunea a 3-a a Capitolului IV. În cuprinsul art.33¹ se propune reglementarea, prin derogare de la dispozițiile art.65 alin.(4) și art.68 din Codul penal, a modalităților de executare a pedepsei complementare sau accesorii de interdicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României, în concordanță cu art.30 alin.(3) teza finală din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului.</p>
3. Alte informații	Prin modificările propuse se are în vedere crearea instrumentelor necesare punerii în aplicare a unor măsuri de restrângere a dreptului la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României.
<p>Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al actului normativ</p>	
1. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3. Impactul social	Creșterea nivelului de siguranță publică și securitate națională pe linia asigurării exercitării dreptului la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României.
4. Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
5. Alte informații	

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

(mii lei)

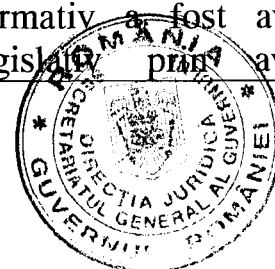
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
	2018	2019	2020	2021	2020	
1	2	3	4	5	6	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat						
d) bugetul fondurilor externe nerambursabile						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
d) bugetul fondurilor externe nerambursabile						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						

c) bugetul asigurărilor sociale						
d) bugetul fondurilor externe nerambursabile						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații						
Secțiunea a 5-a						
Efectele actului normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	a) Se modifică Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare.					
1 ¹ Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Modificările și completările propuse sunt în concordanță cu prevederile Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului.					
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
4. Hotărâri ale Curții de	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					

Justiție a Uniunii Europene	
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații	
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării actului normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Informații privind avizarea de către:	Proiectul prezentului act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ prin avizul

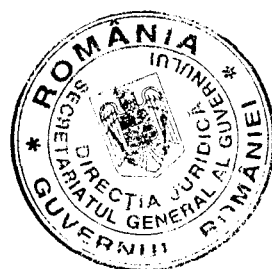
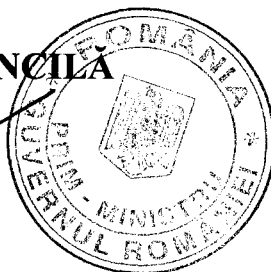
<p>a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi f) Consiliul Superior al Magistraturii</p>	<p>nr.224/2018 Proiectul prezentului act normativ a primit avizul Consiliului Superior al Magistraturii prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr.732 din 27 iunie 2017 și nr.1052 din 12 octombrie 2017</p>
<p>6. Alte informații</p>	
<p>Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea actului normativ</p>	
<p>1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ</p>	<p>Proiectul de act normativ prezentat a fost elaborat cu respectarea prevederilor Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, cu modificările și completările ulterioare, fiind afișat pe pagina de internet a MAI la data de 25.02.2016.</p>
<p>2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>3. Alte informații</p>	
<p>Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare</p>	
<p>1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale, înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>2. Alte informații</p>	

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene.

PRIM – MINISTRU

VIORICA DĂNCILA

TABEL COMPARATIV

OUG nr.102/2005	Propuneri de modificare	Observații
<p>Art.6</p> <p>(1) Cetățenilor Uniunii Europene, precum și membrilor familiilor lor li se refuză intrarea pe teritoriul statului român numai în următoarele situații:</p> <p>a) dacă nu prezintă documentele corespunzătoare prevăzute la art. 5 și nu fac dovada, prin orice alt mijloc, că beneficiază de dreptul la libera circulație și rezidență pe teritoriul României;</p> <p>b) dacă au fost declarați indezirabili, în condițiile legii, sau dacă împotriva acestora a fost dispusă măsura interzicerii intrării pe teritoriul României în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;</p> <p>c) există indicii temeinice că persoana în cauză constituie o amenințare reală și prezentă la ordinea publică, securitatea națională sau sănătatea publică.</p> <p>(2) În situația prevăzută la alin.(1) lit.a), înainte de comunicarea refuzului intrării pe teritoriul României, persoanei i se acordă o perioadă de timp, pe care o consideră necesară, în care să dovedească îndeplinirea condițiilor de intrare sau faptul că beneficiază de dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României. Organele poliției de frontieră asigură tot sprijinul necesar pentru clarificarea situației persoanei în cauză, inclusiv prin acordarea, fără plată, a vizei de intrare pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, dar care însoțesc sau se alătură unui cetățean al Uniunii Europene, după analizarea situației fiecărei persoane.</p> <p>(3) Refuzul permiterii intrării pe teritoriul României se comunică de către organele poliției de frontieră de îndată, în scris, împreună cu motivele care au stat la baza dispunerii acestei măsuri, indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată.</p> <p>(4) Împotriva refuzului permiterii intrării pe teritoriul României se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ în a</p>	<p>1. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art.6 - (1) Organele poliției de frontieră nu permit intrarea pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie numai în următoarele situații:</p> <p>a) cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie nu prezintă documentele corespunzătoare prevăzute la art.5 și nu face dovada, prin orice alt mijloc, că beneficiază de dreptul la libera circulație și rezidență pe teritoriul României;</p> <p>b) conduita cetățeanului Uniunii Europene sau a membrului de familie cu ocazia prezentării la frontieră cu scopul de a intra în România constituie o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice;</p> <p>c) cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie se află sub efectul uneia dintre măsurile de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României prevăzute la art.29 lit.a) - c).</p> <p>(2) Organele poliției de frontieră dispun măsura nepermitterii intrării pe teritoriul României în temeiul alin.(1) lit.a) numai după ce i s-a acordat persoanei în cauză o perioadă de timp, pe care o consideră necesară, în care să obțină documentele corespunzătoare prevăzute la art.5 sau să facă dovada, prin orice alt mijloc, că beneficiază de dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României. Organele poliției de frontieră asigură tot sprijinul necesar pentru clarificarea situației persoanei în cauză, inclusiv prin acordarea, fără plată, a vizei de intrare pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, dar care însoțesc sau se alătură unui cetățean al Uniunii Europene, după analizarea amănunțită a situației fiecărei persoane.</p> <p>(3) Cetățenii Uniunii Europene sau membrii de familie cărora nu li s-a permis intrarea pe teritoriul României în temeiul alin.(1)</p>	<p>Modificarea art.6 are în vedere stabilirea în mod clar a cazurilor în care organele poliției de frontieră nu permit intrarea pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie, corelat cu dispozițiile cuprinse în <i>Capitolul IV - Restrângerea dreptului la liberă circulație pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor lor</i> din OUG nr.102/2005.</p> <p>Totodată, se stabilește și dreptul organelor poliției de frontieră de a nu permite intrarea cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie pe teritoriul României atunci când, cu ocazia controlului la trecerea frontierei, constată că aceștia reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa ordinii publice ca urmare a comportamentului adoptat (spre exemplu suporterii care se deplasează la diferite evenimente sportive și</p>

cărei rază teritorială se află sediul organului emitent al actului administrativ contestat. Instanța soluționează de urgență și cu precădere, pronunțându-se prin hotărâre. Cererea se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.

(5) Introducerea acțiunii în contencios administrativ împotriva refuzului permiterii intrării pe teritoriul României nu suspendă executarea măsurii.

lit.b) pot intra pe teritoriul României atunci când motivele care au stat la baza măsurii inițiale au încetat, dar nu mai devreme de termenul stabilit de organele poliției de frontieră la data dispunerii măsurii, care poate fi între 12 și 72 de ore. Termenul se calculează începând cu ora următoare celei în care s-a dispus măsura nepermitterii intrării în România.

(4) Măsura nepermitterii intrării pe teritoriul României se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie de către organele poliției de frontieră, în scris, imediat după ce a fost dispusă.

(5) Atunci când măsura nepermitterii intrării pe teritoriul României a fost dispusă în temeiul alin.(1) lit.a) sau b), comunicarea prevăzută la alin.(4) cuprinde o prezentare precisă și completă a tuturor motivelor de fapt și de drept care au stat la baza dispunerii respectivei măsuri, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi contestată măsura și termenul de introducere a contestației.

(6) Atunci când măsura nepermitterii intrării pe teritoriul României a fost dispusă în temeiul alin.(1) lit.c), comunicarea prevăzută la alin.(4) cuprinde mențiuni cu privire la denumirea și adresa autorității publice sau a instanței de judecată care a dispus măsura de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României sub efectul căreia se află cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie, la numărul și data documentului prin care a fost dispusă măsura, precum și la temeiul legal în baza căruia aceasta a fost dispusă.

(7) Împotriva măsurii nepermitterii intrării pe teritoriul României dispusă în temeiul alin.(1) lit.a) sau b) se poate face contestație în termen de 10 zile de la data comunicării, la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială se află sediul unității din care face parte organul poliției de frontieră care a dispus măsura.

(8) Instanța soluționează contestația de urgență și cu precădere, pronunțându-se prin hotărâre. Instanța judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Prevederile art.27 alin.(9) se aplică în

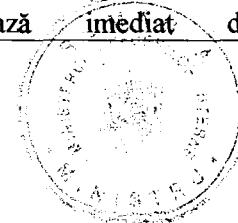
care se manifestă violent sau persoanele care se deplasează la diferite manifestații publice și care dețin obiecte de propagandă care pot genera sau incita la manifestații violente). Persoanele împotriva cărora se dispune o asemenea măsură pot intra pe teritoriul României atunci când motivele care au stat la baza măsurii au încetat, dar nu mai devreme de termenul stabilit de organele poliției de frontieră la data dispunerii măsurii, care poate fi între 12 și 72 de ore.

Stabilirea unei perioade minime de interdicție asigură eficiența practică a măsurilor dispuse în contextul majorității evenimentelor publice de natură să atragă și comportamente care pun în pericol ordinea publică.

Împotriva unei asemenea măsuri se poate face contestație la instanța de judecată, care este abilitată să verifice inclusiv legalitatea măsurii dispuse de organele poliției de frontieră, respectarea principiului proporționalității măsurii dispuse și a condițiilor stabilite la art.27 alin. (1) (8) din OUG

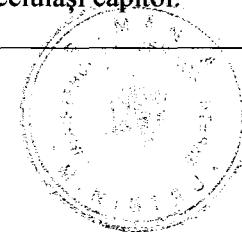
	<p>mod corespunzător. Hotărârea instanței este definitivă. (9) Introducerea contestației împotriva nepermitterii intrării pe teritoriul României nu suspendă executarea măsurii.”</p>	<p>nr.102/2005, dar și faptele și circumstanțele reținute pentru a justifica măsura dispusă.</p>
<p>Art.12 - (1) Cetățenii Uniunii Europene aflați în una dintre următoarele situații au dreptul de rezidență în România pentru o perioadă mai mare de 3 luni: a) au statutul de lucrător; b) dețin mijloace de întreținere pentru ei și membrii lor de familie, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România, și asigurare de sănătate; c) sunt înscriși la o instituție din România, acreditată în condițiile legii, având ca obiect principal de activitate desfășurarea de activități de învățământ sau de perfecționare a pregătirii profesionale, au asigurare de sănătate și asigură autoritățile competente, printr-o declarație pe propria răspundere sau prin orice alt mijloc, că dețin mijloace de întreținere pentru ei și membrii lor de familie, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România; d) sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii Europene care îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la lit. a) - c) sau ai unui cetățean român cu domiciliul ori reședința în România.</p>	<p>2. După alineatul (2) al articolului 12 se introduc două noi alineate, alin.(2¹) și (2²), cu următorul cuprins: „(2¹) Cetățenii Uniunii Europene a căror rezidență pe teritoriul României este necesară pentru realizarea unui obiectiv aflat în competența Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau unei autorități publice centrale de specialitate au dreptul de rezidență în România pentru o perioadă mai mare de 3 luni, la solicitarea expresă a oricăreia dintre respectivele autorități sau instituții, adresată Inspectoratului General pentru Imigrări, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(1), dacă nu reprezintă o amenințare reală și actuală la ordinea publică, securitatea națională sau sănătatea publică. (2²) Membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene pot beneficia de dreptul de rezidență pentru o perioadă de peste 3 luni dacă însoțesc sau se alătură ulterior unui cetățean al Uniunii Europene față de care se aplică prevederile alin.(2¹).”</p>	<p>Completarea art.12 are în vedere corelarea dispozițiilor privind dreptul de rezidență pentru o perioadă mai mare de 3 luni cu dispozițiile cuprinse la art.21 alin.(6) din OUG nr.102/2005, care stabilesc acordarea dreptului de rezidență permanentă cetățenilor Uniunii Europene și membrilor de familie ai acestora a căror rezidență este necesară pentru realizarea unui obiectiv aflat în competența Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau unei autorități publice centrale de specialitate.</p>
<p>Art.15 - (1) În baza documentelor depuse de persoanele prevăzute la art. 13 și 14, organele competente eliberează acestora certificatele de înregistrare în ziua depunerii cererii.</p>	<p>3. Alineatul (1) al articolului 15 se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) În baza documentelor depuse de persoanele prevăzute la art. 13 și 14, organele competente eliberează de îndată certificatele de înregistrare”.</p>	<p>În aplicarea practică a art.15 alin.(1) au apărut situații în care, din motive obiective (exclusiv de natură tehnică) certificatele de înregistrare nu au putut fi emise în ziua depunerii cererilor. Din acest motiv se are în vedere modificarea dispozițiilor respective astfel încât regula să rămână că documentele se eliberează imediat după</p>

		depunerea cererii, dar să fie permisă și o întârziere minimă atunci când apar probleme de natură tehnică.
Art.21 - (6) Cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie ai acestora care sunt de origine română sau născuți în România, precum și celor a căror rezidență este în interesul statului român li se poate acorda dreptul de rezidență permanentă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 20 alin. (1).	4. Alineatul (6) al articolului 21 se modifică și va avea următorul cuprins: „(6) Pot beneficia de dreptul de rezidență permanentă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.20 alin.(1) și (2), dacă nu reprezintă o amenințare reală și actuală la ordinea publică, securitatea națională sau sănătatea publică: a) cetățenii Uniunii Europene care sunt de origine română sau născuți în România; b) cetățenii Uniunii Europene a căror rezidență pe teritoriul României este necesară pentru realizarea unui obiectiv aflat în competența Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau unei autorități publice centrale de specialitate; c) membrii de familie care însoțesc sau se alătură ulterior unui cetățean al Uniunii Europene care face parte din una dintre categoriile prevăzute la lit.a) și b).”	Reformularea alin.(6) are în vedere clarificarea situației membrilor familiilor cetățenilor UE care sunt de origine română sau născuți în România, precum și ai cetățenilor Uniunii Europene a căror rezidență pe teritoriul României este necesară pentru realizarea unui obiectiv aflat în competența Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau unei autorități publice centrale de specialitate.
	5. După alineatul (6) al articolului 21, se introduce un nou alineat, alin.(6¹), cu următorul cuprins: „(6 ¹) Cetățenilor Uniunii Europene a căror rezidență pe teritoriul României este necesară pentru realizarea unui obiectiv aflat în competența Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau unei autorități publice centrale de specialitate li se acordă dreptul de rezidență permanentă în condițiile alin.(6) numai ca urmare a unei solicitări exprese a oricăreia dintre respectivele autorități sau instituții, adresată Inspectoratului General pentru Imigrări.”	Propunerea de introducere a alin.(6 ¹) are în vedere stabilirea instituțiilor care pot solicita acordarea dreptului de rezidență permanentă în respectivul caz.
Art.21 - (7) Minorul ai cărui părinți sunt titulari ai unui drept de rezidență permanentă poate beneficia de dreptul de rezidență permanentă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 20 alin. (1) și (2), la cererea ambilor părinți, a părintelui supraviețuitor, a	6. Alineatul (7) al articolului 21 se modifică și va avea următorul cuprins: „(7) Poate beneficia de dreptul de rezidență permanentă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.20 alin.(1) și (2):	Modificarea art.21 alin.(7) are în vedere corelarea terminologică și conceptuală cu dispozițiile cuprinse în noile

<p>părintelui căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau, după caz, a reprezentantului legal. În cazul în care numai unul dintre părinți este titular al unui drept de rezidență permanentă pe teritoriul României, este necesar consimțământul celuilalt părinte, dat în fața reprezentantului Inspectoratului General pentru Imigrări, cu ocazia depunerii cererii sau, după caz, în formă autentică.</p>	<p>a) minorul ai cărui părinți sunt titulari ai unui drept de rezidență permanentă, la cererea ambilor părinți; b) minorul încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă unuia dintre părinți, la cererea părintelui căruia i-a fost încredințat, dacă acesta este titular al unui drept de rezidență permanentă; c) minorul față de care unul dintre părinți exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013, la cererea părintelui care exercită singur autoritatea părintească, dacă acesta este titular al unui drept de rezidență permanentă; d) minorul al cărui reprezentant legal este titular al unui drept de rezidență permanentă, la cererea reprezentantului legal; e) minorul față de care părinții exercită împreună autoritatea părintească dar numai unul dintre ei este titular al unui drept de rezidență permanentă, la solicitarea părintelui titular al dreptului de rezidență permanentă însoțită de consimțământul celuilalt părinte, dat în fața reprezentantului Inspectoratului General pentru Imigrări, cu ocazia depunerii cererii sau, după caz, în formă autentică.”</p>	<p>coduri în materie civilă și procesual civilă (spre exemplu „încredințarea prin hotărâre judecătorească a minorului” a fost înlocuită cu „exercitarea autorității părintești”). De asemenea, modificarea are în vedere și menținerea terminologiei utilizate în materia drepturilor părintești dar și în materie procesual civilă anterior intrării în vigoare a noilor coduri, astfel încât să nu apară dificultăți în aplicarea hotărârilor judecătorești emise în temeiul vechii legislații.</p>
<p>Art.27 - (8) Termenul în care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia trebuie să părăsească teritoriul României este de o lună de la data comunicării deciziei de restrângere a dreptului la liberă circulație, cu excepția acelor cazuri în care autoritatea competentă emitentă a deciziei de restrângere a dreptului la liberă circulație constată că acesta trebuie să părăsească teritoriul României de îndată ori într-un termen mai scurt, în scopul evitării unui risc iminent și grav de încălcare a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale. <u>În cazul expulzării care însoțește pedeapsa închisorii, termenul se calculează de la data executării pedepsei.</u></p>	<p>7. Alineatul (8) al articolului 27 se modifică și va avea următorul cuprins: „(8) Termenul în care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia trebuie să părăsească teritoriul României este de o lună de la data comunicării deciziei de restrângere a dreptului la liberă circulație, cu excepția acelor cazuri în care autoritatea competentă emitentă a deciziei de restrângere a dreptului la liberă circulație constată că acesta trebuie să părăsească teritoriul României de îndată ori într-un termen mai scurt, în scopul evitării unui risc iminent și grav de încălcare a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale.”</p>	<p>Modificarea alin.(8) al art.27 are în vedere eliminarea dispozițiilor referitoare la situațiile în care măsura de restrângere însoțește o condamnare penală, care se propune a fi reglementate în cuprinsul unui articol distinct, art.33¹, în cadrul secțiunii a 3-a a aceluiași capitol.</p>

Art. 28 - (1) Deciziile de restrângere a dreptului la liberă circulație al căror termen de părăsire a teritoriului României nu a fost respectat și cele prin care se dispune părăsirea de îndată a teritoriului României se pun în executare prin escortarea persoanei în cauză până la frontieră sau până în țara de origine de către personalul specializat al Inspectoratului General pentru Imigrări.

(2) Dacă escortarea prevăzută la alin. (1) nu se poate efectua în 24 de ore, Inspectoratul General pentru Imigrări poate solicita luarea în custodie publică a persoanei în cauză, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la luarea în custodie publică și, după caz, la tolerarea rămânerii pe teritoriul României.

8. După alineatul (2) al articolului 28 se introduc patru noi alineate, alin.(3) – (6), cu următorul cuprins:

„(3) Cetățenii Uniunii Europene sau membrii de familie care se află sub efectul unei decizii de restrângere a dreptului la liberă circulație, identificați pe teritoriul României după executarea voluntară sau în condițiile alin.(1) a acesteia, sunt escortați până la frontieră sau până în țara de origine de către personalul specializat al Inspectoratului General pentru Imigrări, concomitent cu sesizarea organelor de urmărire penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.262 alin.(2) lit.b) din Codul penal. Prevederile alin.(2) se aplică în mod corespunzător.

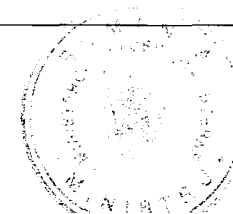
(4) Prevederile alin.(3) se aplică în mod corespunzător și în raport cu cetățenii Uniunii Europene sau membrii de familie care se află sub efectul unei decizii de restrângere a dreptului la liberă circulație dispusă împotriva lor în timp ce se aflau în afara teritoriului României și care sunt identificați pe teritoriul României după îndeplinirea procedurii de comunicare a respectivei decizii.

(5) Escortarea cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie potrivit alin.(1), (3) sau (4) se suspendă în perioada în care Inspectoratul General pentru Imigrări constată incidența următoarelor situații:

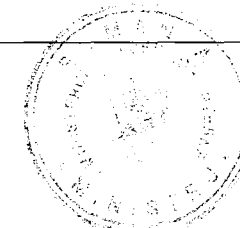
- a) persoana în cauză poate fi escortată numai într-un stat față de care există temeri justificate că viața acesteia este pusă în pericol ori că va fi supusă la tortură, tratamente inumane sau degradante;
- b) starea de sănătate a persoanei în cauză face imposibilă deplasarea acesteia în afara teritoriului României;
- c) persoana în cauză se află în una dintre situațiile prevăzute la art.8 alin.(1).

(6) Inspectoratul General pentru Imigrări informează în scris persoana în cauză și autoritatea care a emis decizia de restrângere a dreptului la liberă circulație cu privire la constatarea incidenței sau încetării situațiilor prevăzute la alin.(5).”

Completarea art.28 are în vedere stabilirea în mod clar a atribuțiilor Inspectoratului General pentru Imigrări în legătură cu punerea în aplicare a diferitelor decizii de restrângere a dreptului la libera circulație dispuse de către autoritățile administrative sau de către instanțele de judecată împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie.

<p>Art. 29 - Modalitățile prin care se poate restrânge exercițiul liberei circulații pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor acestora sunt următoarele:</p> <p>a) nepermiterea intrării pe teritoriul României;</p> <p>b) îndepărtarea de pe teritoriul României pentru motive de sănătate publică;</p> <p>c) declararea ca indezirabil;</p> <p>d) expulzarea.</p>	<p>9. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art.29 - Împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie se pot dispune următoarele măsuri de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României:</p> <p>a) interzicerea intrării pe teritoriul României;</p> <p>b) declararea ca indezirabil;</p> <p>c) interzicerea exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României;</p> <p>d) îndepărtarea de pe teritoriul României pentru motive de sănătate publică.”</p>	<p>Modificarea art.29 are în vedere clarificarea terminologiei utilizate în cuprinsul OUG nr.102/2005 în contextul măsurilor prin care se poate restrânge dreptul la liberă circulație a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor de familie. De asemenea, se are în vedere corelarea terminologiei cu dispozițiile Noului Cod penal.</p>
	<p>10. La Capitolul IV „Restrângerea dreptului la liberă circulație pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor lor”, după Secțiunea 1 se introduce o nouă secțiune, Secțiunea 1¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Secțiunea 1¹ – Interzicerea intrării pe teritoriul României</p> <p>Art.29¹ – (1) Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră dispune interzicerea intrării pe teritoriul României pentru o perioadă de la 6 luni la 3 ani atunci când există indicii temeinice că un cetățean al Uniunii Europene sau un membru de familie reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale.</p> <p>(2) Interzicerea intrării pe teritoriul României se dispune pe baza datelor și informațiilor aflate la dispoziția Poliției de Frontieră Române sau la solicitarea unei autorități sau instituții publice cu atribuții în domeniul ordinii publice sau al securității naționale.</p> <p>(3) Interzicerea intrării pe teritoriul României nu se poate dispune împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie care se află pe teritoriul României sau care sunt titulari ai unui certificat de înregistrare valabil, ai unei cărți de rezidență valabile sau ai unei cărți de rezidență permanentă valabile, după caz, eliberate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.</p>	<p>Introducerea art.29¹ are în vedere stabilirea în mod clar a competenței și a cazurilor în care se poate dispune măsura interzicerii intrării pe teritoriul României împotriva unor cetățeni ai Uniunii Europene sau a unor membri de familie. Totodată, pentru asigurarea transpunerii corecte a garanțiilor cuprinse în Directiva 2004/38/CE, sunt reglementate și aspectele referitoare la comunicarea dispozițiilor de interzicere, la contestarea acestora, precum și la efectele în timp ale respectivelor măsuri.</p>

(4) Dispoziția de interzicere a intrării pe teritoriul României cuprinde o prezentare precisă și completă a tuturor motivelor de fapt și de drept care au stat la baza dispunerii respectivei măsuri, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi contestată măsura și termenul de introducere a contestației. În cuprinsul dispoziției nu se menționează date și informații supuse regimului de protecție a informațiilor clasificate.

(5) Dispoziția de interzicere a intrării pe teritoriul României se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie în scris, prin transmiterea unui exemplar al acesteia prin poștă, cu confirmare de primire, la adresa la care locuiește persoana în cauză, dacă este cunoscută, sau la altă adresă indicată de aceasta. În lipsa datelor necesare pentru transmiterea prin poștă, dispoziția se comunică prin înmânarea, sub semnătură, a unui exemplar al acesteia cu ocazia prezentării la frontieră cu scopul de a intra în România.

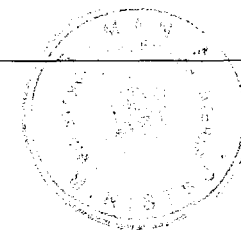
(6) Împotriva măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României se poate face contestație în termen de 10 zile de la data comunicării, la Curtea de Apel București.

(7) Instanța soluționează contestația de urgență și cu precădere, pronunțându-se prin hotărâre. Instanța judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Hotărârea instanței este definitivă.

(8) Introducerea contestației împotriva măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României nu suspendă executarea acesteia.

Art.29² - (1) După împlinirea a jumătate din perioada pentru care a fost dispusă interzicerea intrării pe teritoriul României în condițiile art.29¹ alin.(1), persoana în cauză poate solicita ridicarea respectivei măsuri.

(2) Cererea de ridicare a măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României se adresează inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și este însoțită de probe care atestă că s-a produs o schimbare efectivă a împrejurărilor care au justificat dispunerea inițială a măsurii.

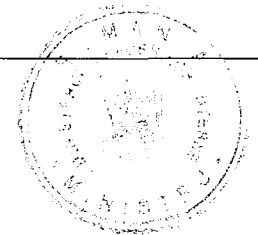
(3) Cererea de ridicare a măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României se soluționează în termen de maximum 30 de zile de la înregistrarea acesteia la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, pe baza probelor prezentate de persoana în cauză și a informațiilor aflate la dispoziția Poliției de Frontieră Române, inclusiv cele transmise de autoritățile sau instituțiile publice cu atribuții în domeniul ordinii publice sau al securității naționale care au solicitat luarea măsurii.

(4) Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră dispune ridicarea măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României atunci când constată că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale.

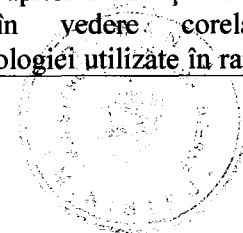
(5) Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră dispune menținerea măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României atunci când constată că persoana în cauză reprezintă în continuare o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale.

(6) Dispoziția de ridicare sau de menținere a măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României, după caz, se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie în scris, prin transmiterea unui exemplar al acesteia prin poștă, cu confirmare de primire, la adresa indicată de aceasta. În lipsa datelor necesare pentru transmiterea prin poștă, dispoziția se comunică prin înmânarea, sub semnătură, a unui exemplar al acesteia cu ocazia prezentării la frontieră cu scopul de a intra în România.

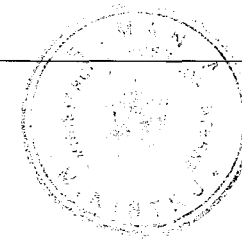
(7) Dispoziția de menținere a măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României cuprinde o prezentare precisă și completă a tuturor motivelor de fapt și de drept pe care se fundamentează, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi contestată și termenul de introducere a contestației. În cuprinsul dispoziției nu se menționează date și informații supuse regimului de protecție a informațiilor clasificate.

	(8) Împotriva dispoziției de menținere a măsurii de interdicere a intrării pe teritoriul României se poate face contestație în termen de 10 zile de la data comunicării, la Curtea de Apel București. Prevederile art.29 ¹ alin.(7) și (8) se aplică în mod corespunzător.”	
Secțiunea a 2-a - Persoanele indezirabile Art. 30 - Persoanele indezirabile (5) Curtea de Apel București se pronunță, prin hotărâre motivată, în termen de 10 zile de la sesizarea formulată în condițiile alin. (2) Hotărârea instanței este definitivă. Atunci când declararea străinului ca indezirabil se întemeiază pe rațiuni de securitate națională, în conținutul hotărârii nu se menționează datele și informațiile care au stat la baza motivării acesteia.	11. Alineatul (5) al articolului 30 se modifică și va avea următorul cuprins: „(5) Curtea de Apel București se pronunță, prin hotărâre motivată, în termen de 10 zile de la sesizarea formulată în condițiile alin.(2). Hotărârea instanței este definitivă. Atunci când declararea cetățeanului Uniunii Europene sau a membrului de familie ca indezirabil se întemeiază pe rațiuni de securitate națională, în conținutul hotărârii nu se menționează datele și informațiile care au stat la baza motivării acesteia.”	Modificarea are în vedere exclusiv corectarea erorii ce rezultă din utilizarea termenului „străin” în raport cu cetățenii Uniunii Europene și cu membrii de familie.
	12. După articolul 31 se introduce un nou articol, art.31¹, cu următorul cuprins: „Art.31 ¹ - Inspectoratul General pentru Imigrări informează instituțiile cu competențe în domeniul ordinii publice și securității naționale prevăzute la art.30 alin.(2) despre executarea hotărârilor prin care s-a dispus declararea ca indezirabil, imediat după executarea acestora.”	
Secțiunea a 3-a Expulzarea	13. La Capitolul IV „Restrângerea dreptului la liberă circulație pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor lor”, denumirea Secțiunii a 3-a se modifică și va avea următorul cuprins: „Secțiunea a 3-a – Interzicerea exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României”	
Art. 33 - (1) Împotriva cetățeanului Uniunii Europene sau a membrului de familie al acestuia care a săvârșit o infracțiune pe teritoriul României poate fi dispusă măsura expulzării în condițiile prevăzute de Codul penal și Codul de procedură penală, cu respectarea prevederilor art. 27.	14. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.33 – (1) Interzicerea exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României se dispune împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie care își exercită dreptul de rezidență pe teritoriul României de către instanța de judecată, ca	Modificarea titlului secțiunii a 3-a a Capitolului IV și a art.33 are în vedere corelarea terminologiei utilizate în raport

<p>(2) Măsura prevăzută la alin. (1) este pusă în executare de către Oficiul Român pentru Imigrări.</p> <p>(3) Instanța poate dispune interzicerea intrării pe teritoriul României persoanei împotriva căreia s-a dispus măsura expulzării, pe o perioadă cuprinsă între 1 și 5 ani. Perioada de interdicție curge de la data expirării termenului prevăzut la art.27 alin.(8).</p>	<p>pedeapsă accesorie sau complementară, în condițiile prevăzute de Codul penal, cu respectarea prevederilor art.27.</p> <p>(2) Dreptul de rezidență al persoanei în cauză încetează de drept la data la care se pune în executare pedeapsa accesorie sau complementară de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României.</p> <p>(3) Pedeapsa accesorie sau complementară de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României, nu se mai pune în executare dacă a trecut o perioadă mai mare de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost dispusă și se constată că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală și actuală la ordinea publică sau securitatea națională, ca urmare a producerii unor schimbări efective ale împrejurărilor în care aceasta a fost dispusă.</p> <p>(4) Constatarea îndeplinirii sau neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(3) este de competența instanței de executare. Prevederile art.597 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător. În cadrul acestei proceduri, instanța administrează orice mijloace de probă pe care le consideră necesare pentru formarea convingerii sale cu privire la îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(3), la cererea procurorului, a persoanei în cauză sau din oficiu.</p> <p>(5) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate sesizează instanța competentă prevăzută la alin.(4) de îndată ce constată că sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) a trecut o perioadă mai mare de 2 ani de la data la care a rămas definitivă hotărârea prin care a fost dispusă pedeapsa accesorie sau complementară de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României;</p> <p>b) pe rolul instanței competente nu există o sesizare cu privire la constatarea îndeplinirii sau neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(3);</p> <p>c) nu există o hotărâre definitivă a instanței competente, pronunțată în ultimele 3 luni, cu privire la neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(3);</p>	<p>cu dispozițiile Noului cod penal dar și asigurarea transpunerii unor dispoziții cuprinse în Directiva 2004/38/CE, astfel:</p> <p>- alin.(3) - (7) asigură transpunerea dispozițiilor cuprinse la art.33 alin.(2);</p> <p>- alin.(8) - (10) asigură transpunerea dispozițiilor cuprinse la art.32 alin.(1).</p>
---	---	---

d) este iminentă liberarea din penitenciar a persoanei în cauză.

(6) Condiția prevăzută la alin.(5) lit.d) se consideră îndeplinită în oricare dintre următoarele situații:

a) au rămas mai puțin de 60 de zile până la îndeplinirea condiției privind executarea efectivă a unei perioade de detențiune, prevăzută la art.99 alin.(1) lit.a) din Codul penal, sau, după caz, până la îndeplinirea condiției privind fracțiunea de pedeapsă executată, potrivit dispozițiilor art.100 din Codul penal;

b) judecătoria în a cărei circumscripție se află locul de deținere este sesizată cu o cerere sau propunere de liberare condiționată a persoanei în cauză;

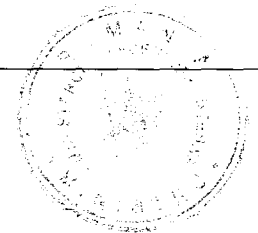
c) au rămas mai puțin de trei luni până la data executării în întregime a pedepsei privative de libertate.

d) judecătoria în a cărei circumscripție se află locul de deținere este sesizată cu o contestație la executare în temeiul art.598 alin.(1) lit.d) din Codul de procedură penală.

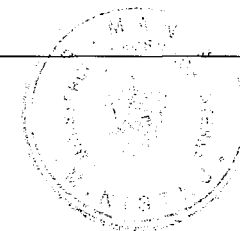
(7) Judecătorul delegat cu executarea sesizează instanța competentă prevăzută la alin.(4) de îndată ce constată că executarea pedepsei accesorii sau complementare de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României este suspendată potrivit alin.(8).

(8) Executarea pedepsei accesorii sau complementare de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României este suspendată, până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței competente cu privire la îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(3), dacă la data la care ar trebui să fie pusă în executare a trecut o perioadă mai mare de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost dispusă pedeapsa și nu există o hotărâre definitivă a instanței competente, pronunțată în ultimele 6 luni, cu privire la neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(3).

(9) Executarea pedepsei accesorii sau complementare de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României, încetează dacă, după împlinirea a jumătate din perioada pentru care a fost dispusă, calculată de la data punerii în

	<p>executare, se constată că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale.</p> <p>(10) Constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(9) este de competența instanței de executare, la solicitarea persoanei în cauză.</p> <p>(11) Solicitarea prevăzută la alin.(10) este însoțită de orice mijloc de probă care atestă că s-a produs o schimbare efectivă a împrejurărilor care au justificat dispunerea inițială a pedepsei accesorii sau complementare. Prevederile art.597 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător. Instanța se pronunță în termen de maximum 6 luni de la data primirii solicitării persoanei în cauză.”</p>	
	<p>15. După articolul 33 se introduce un nou articol, art.33¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art.33¹ - (1) În cazul detențiunii pe viață, pedeapsa accesorie de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României, dispusă împotriva unui cetățean al Uniunii Europene sau a unui membru de familie care își exercită dreptul de rezidență pe teritoriul României, se pune în executare, prin derogare de la prevederile art.65 alin.(4) din Codul penal, în una dintre următoarele modalități:</p> <p>a) prin părăsirea voluntară a teritoriului României în termen de 30 de zile de la data liberării condiționate sau de la data la care pedeapsa a fost considerată ca executată;</p> <p>b) prin părăsirea voluntară a teritoriului României în termenul stabilit de instanță potrivit alin.(3), calculat de la data liberării condiționate sau de la data la care pedeapsa a fost considerată ca executată;</p> <p>c) prin escortarea persoanei în cauză în condițiile art.28, atunci când instanța a dispus, potrivit alin.(3), părăsirea de îndată a teritoriului României cu aplicarea dispozițiilor art.65 alin.(4) din Codul penal.</p> <p>(2) Pedeapsa complementară a interzicerii exercitării dreptului de</p>	<p>În cuprinsul acestui articol sunt reglementate, prin derogare de la dispozițiile art.65 alin.(4) și art.68 din Codul penal, modalitățile de executare a pedepsei complementare sau accesorii de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României, în concordanță cu art.30 alin.(3) teza finală din Directiva 2004/38/CE.</p>

a se afla pe teritoriul României, dispusă împotriva unui cetățean al Uniunii Europene sau a unui membru de familie care își exercită dreptul de rezidență pe teritoriul României, se pune în executare, prin derogare de la prevederile art.68 din Codul penal, în una dintre următoarele modalități:

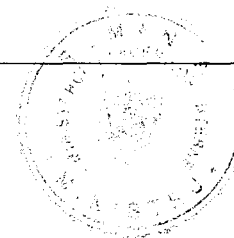
a) prin părăsirea voluntară a teritoriului României în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare la pedeapsa amenzii, a executării pedepsei, a grațierii totale ori a restului de pedeapsă, a împlinirii termenului de prescripție a executării pedepsei sau a liberării condiționate;

b) prin părăsirea voluntară a teritoriului României în termenul stabilit de instanță potrivit alin.(3), calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare la pedeapsa amenzii, a executării pedepsei închisorii, a grațierii totale ori a restului de pedeapsă, a împlinirii termenului de prescripție a executării pedepsei sau a liberării condiționate;

c) prin escortarea persoanei în cauză în condițiile art.28, atunci când instanța a dispus, potrivit alin.(3), părăsirea de îndată a teritoriului României cu aplicarea dispozițiilor art.68 din Codul penal.

(3) În situațiile în care constată că prezența pe teritoriul României a cetățeanului Uniunii Europene sau a membrului de familie reprezintă un risc iminent și grav de încălcare a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale, instanța, prin hotărârea de condamnare a acestuia la pedeapsa complementară sau accesorie a interzicerii exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României, stabilește un termen mai mic de 30 de zile pentru părăsirea voluntară a teritoriului României sau dispune părăsirea de îndată a teritoriului României cu aplicarea dispozițiilor art.65 alin.(4) sau art.68 din Codul penal, după caz.

(4) Obligația de a părăsi teritoriul României în condițiile stabilite potrivit alin.(3) nu se mai execută dacă se constată că prezența pe teritoriul României a cetățeanului Uniunii Europene sau a membrului de familie nu mai reprezintă un risc iminent și grav de încălcare a ordinii publice, sănătății publice sau securității

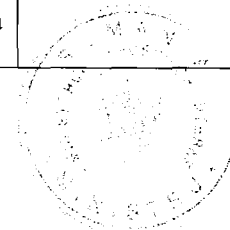

	<p>naționale, ca urmare a producerii unor schimbări efective ale împrejurărilor în care aceasta a fost dispusă.</p> <p>(5) Constatarea îndeplinirii sau neîndeplinirii condiției prevăzute la alin.(4) este de competența instanței de executare, care se pronunță din oficiu cu privire la aceasta, prin hotărârile în care stabilește că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.33 alin.(3). Instanța administrează orice mijloace de probă pe care le consideră necesare pentru formarea convingerii sale cu privire la îndeplinirea sau neîndeplinirea condiției prevăzute la alin.(4), la cererea procurorului, a persoanei în cauză sau din oficiu.</p>	
--	--	--

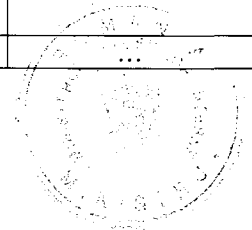

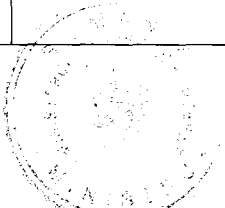
TABEL DE CONCORDANȚĂ
- EXTRAS -

Nr art	Legislația europeană Text directiva	Art/alin.	Legislația națională de transpunere	OBSERVAȚII
	Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE		- OUG nr.102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, republicată; - Lege nr.248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate - Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă - Legea cetățeniei române nr.21/1991, republicată; - OUG nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată - HG nr.1864/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European și pentru stabilirea formei și conținutului documentelor care se eliberează cetățenilor Uniunii Europene și membrilor lor de familie, republicată	
...
Art.3	Destinatarii (1) Prezenta directivă se aplică oricărui cetățean al Uniunii care se deplasează sau își are reședința într-un stat membru, altul decât cel al cărui resortisant este, precum și membrilor familiei sale, conform definiției de la articolul 2 punctul 2, care îl însoțesc sau i se alătură.	Art. 1 OUG 102/2005	Prezenta ordonanță de urgență stabilește condițiile în care cetățenii Uniunii Europene și ai statelor membre ale Spațiului Economic European și membrii acestora de familie isi pot exercita dreptul la liberă circulație, de rezidență și de rezidență permanenta pe teritoriul României, precum și limitele exercitării acestor drepturi din motive de ordine publică, securitate națională sau sănătate publică.	
	(2) Fără a aduce atingere vreunui drept individual de liberă circulație și ședere pe care persoanele în cauză îl pot avea în nume propriu, statul membru gazdă facilitează, în conformitate cu legislația sa internă, intrarea și șederea următoarelor persoane: (a) orice alți membri de familie, indiferent de cetățenia lor, care nu se încadrează în definiția de la articolul 2 punctul 2 și care, în țara din care au venit, se află în întreținerea sau sunt membri ai gospodăriei cetățeanului Uniunii care beneficiază de dreptul de ședere cu titlu principal sau dacă din motive grave de sănătate este necesară	Art. 3, alin. 2, OUG 102/2005 Art 2, alin. 1, pct. 6 OUG 102/2005	(2) Persoanele aflate în întreținere, precum și partenerul beneficiază de drepturile membrilor de familie ai cetățeanului Uniunii Europene privind intrarea și rezidență pe teritoriul României, în condițiile stabilite de prezenta ordonanță de urgență. (1) În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles: 6. persoană aflată în întreținere - orice alt membru de familie, indiferent de cetățenie, care nu se încadrează în definiția prevăzută la pct. 3 și care, în țara de origine ori de proveniență, se află în întreținerea sau gospodărește împreună cu cetățeanul Uniunii Europene ori se află în situația în care, din motive medicale grave, este necesară asistența personală a acestuia;	

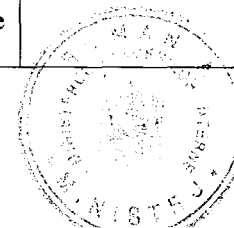

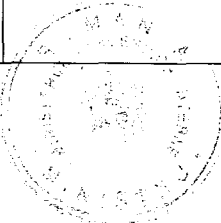
	în mod imperativ îngrijirea personală a membrului familiei de către cetățeanul Uniunii;			
	(b) partenerul cu care cetățeanul Uniunii are o relație durabilă, atestată corespunzător.	Art 2, alin.1, pct. 7 OUG 102/2005	(1) În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles: 7. partener - persoana care conviețuiește cu cetățeanul Uniunii Europene, dacă parteneriatul este înregistrat conform legii din statul membru de origine ori de proveniență sau, în cazul în care parteneriatul nu este înregistrat, relația de conviețuire poate fi dovedită;	
	Statul membru gazdă întreprinde o examinare amănunțită a situației personale și justifică refuzul acordării dreptului de intrare sau ședere acestor persoane.	<i>Art.6, alin. 1, lit.a și b, alin. 2, 4 și 5 din OUG 102/2005, (modificate prin pct.1 al proiectului de lege)</i>	<p><i>„Art.6 - (1) Organele poliției de frontieră nu permit intrarea pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie numai în următoarele situații:</i></p> <p><i>a) cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie nu prezintă documentele corespunzătoare prevăzute la art.5 și nu face dovada, prin orice alt mijloc, că beneficiază de dreptul la libera circulație și rezidență pe teritoriul României;</i></p> <p><i>b) conduita cetățeanului Uniunii Europene sau a membrului de familie cu ocazia prezentării la frontieră cu scopul de a intra în România constituie o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice;</i></p> <p>.....</p> <p><i>(2) Organele poliției de frontieră dispun măsura nepermiterii intrării pe teritoriul României în temeiul alin.(1) lit.a) numai după ce i s-a acordat persoanei în cauză o perioadă de timp, pe care o consideră necesară, în care să obțină documentele corespunzătoare prevăzute la art.5 sau să facă dovada, prin orice alt mijloc, că beneficiază de dreptul la libera circulație și rezidență pe teritoriul României. Organele poliției de frontieră asigură tot sprijinul necesar pentru clarificarea situației persoanei în cauză, inclusiv prin acordarea, fără plată, a vizei de intrare pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, dar care însoțesc sau se alătură unui cetățean al Uniunii Europene, după analizarea amănunțită a situației fiecărei persoane.</i></p> <p>.....</p> <p><i>(4) Măsura nepermiterii intrării pe teritoriul României se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie de către organele poliției de frontieră, în scris, imediat după ce a fost dispusă.</i></p> <p><i>(5) Atunci când măsura nepermiterii intrării pe teritoriul României a fost dispusă în temeiul alin.(1) lit.a) sau b), comunicarea prevăzută la alin.(4) cuprinde o prezentare precisă și completă a tuturor motivelor de fapt și de drept care au stat la baza dispunerii respectivei măsuri, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi contestată măsura și termenul de introducere a contestației.</i></p>	
...	

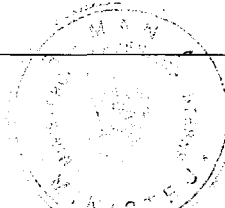

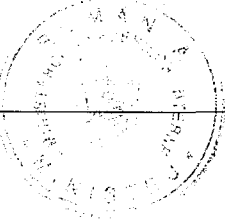
<p>Art. 8</p>	<p>Formalitățile administrative referitoare la cetățenii Uniunii</p> <p>(1) Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (5), pentru perioade de ședere ce depășesc trei luni, statul membru gazdă poate cere cetățenilor Uniunii să se înregistreze la autoritățile competente.</p> <p>(2) Termenul pentru înregistrare este de cel puțin trei luni de la data sosirii. Se eliberează imediat un certificat de înregistrare, care cuprinde numele și adresa persoanei înregistrate, precum și data înregistrării.</p> <p>Nerespectarea cerinței de înregistrare de către persoana respectivă o poate face pe aceasta pasibilă de sancțiuni nediscriminatorii și proporționale.</p> <p>(3) Pentru a elibera certificatul de înregistrare, statul membru poate solicita numai următoarele:</p> <p>— cetățenii Uniunii cărora li se aplică articolul 7 alineatul (1) litera (a) trebuie să prezinte o carte de identitate valabilă sau un pașaport valabil, o confirmare de angajare din partea angajatorului sau un certificat de angajare, ori o dovadă privind desfășurarea unei activități independente;</p> <p>— cetățenii Uniunii cărora li se aplică articolul 7 alineatul (1) litera (b) trebuie să prezinte o carte de identitate valabilă sau un pașaport valabil și să furnizeze dovezi că îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta dispoziție;</p> <p>— cetățenii Uniunii cărora li se aplică articolul 7 alineatul (1) litera (c) trebuie să prezinte o carte de identitate valabilă sau un pașaport valabil, să furnizeze dovezi privind înscrierea lor într-o instituție</p>	<p>Art. 13, lit.a, b și c din OUG 102/2005</p> <p><i>Art.15 alin.(1) din OUG 102/2005 (modificat prin pct.3 din proiectul de lege)</i></p> <p>Art.38, alin.1 și 2 din OUG 102/2005</p>	<p>ART. 13</p> <p>În vederea luării în evidență și eliberării certificatului de înregistrare, cetățenii Uniunii Europene aflați în situațiile prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. a)-c) vor depune la sediul formațiunii teritoriale competente a Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 3 luni de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de documentul național de identitate sau pașaportul, valabile, precum și de următoarele documente, după caz:</p> <p>a) contractul de muncă sau o adeverință eliberată de angajator, vizate în condițiile legii, ori documente care să ateste desfășurarea de activități independente, eliberate conform legii, în cazul în care solicită înregistrarea pentru scopul prevăzut la art. 12 alin. (1) lit. a);</p> <p>b) dovada că dețin mijloace de întreținere pentru ei și, după caz, pentru membrii lor de familie, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România, și că au asigurare de sănătate, în situația în care solicită înregistrarea în cazul prevăzut la art. 12 alin. (1) lit. b);</p> <p>c) dovada că sunt înscriși la o instituție de învățământ acreditată, dovada că au asigurare de sănătate și declarația pe propria răspundere sau altă dovadă că dețin mijloace de întreținere pentru ei și, după caz, pentru membrii lor de familie, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România, în cazul în care solicită înregistrarea pentru scopul prevăzut la art. 12 alin. (1) lit. c).</p> <p><i>„ART.15 - (1) În baza documentelor depuse de persoanele prevăzute la art. 13 și 14, organele competente eliberează de îndată certificatele de înregistrare”.</i></p> <p>ART. 38 - (1) Neîndeplinirea oricăreia dintre obligațiile stabilite la art. .. 13,constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 25 lei la 50 lei.</p> <p>(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către lucrători anume desemnați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.</p>	
---------------	---	--	--	---

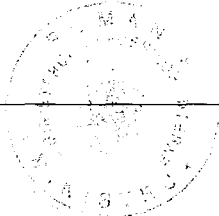
	<p>acreditată și faptul că posedă o asigurare medicală completă, precum și declarația sau procedura echivalentă menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (c). Statele membre nu pot cere ca această declarație să precizeze valoarea resurselor.</p> <p>(4) Statele membre nu pot stabili valoarea resurselor, pe care să le considere „resurse suficiente”, însă trebuie să ia în considerare situația personală a persoanei în cauză. În toate cazurile, această valoare nu poate fi mai mare decât pragul sub care resortisanții din statul membru gazdă pot beneficia de asistență socială sau, dacă acest criteriu nu este aplicabil, mai mare decât pensia minimă de asigurări sociale plătită de către statul membru gazdă.</p>			
...
Art. 27	<p>Principii generale</p> <p>(1) Sub rezerva dispozițiilor prezentului capitol, statele membre pot restrânge libertatea de circulație și de ședere a cetățenilor Uniunii și a membrilor lor de familie, indiferent de cetățenie, pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică. Aceste motive nu pot fi invocate în scopuri economice.</p> <p>(2) Măsurile luate din motive de ordine publică sau siguranță publică respectă principiul proporționalității și se întemeiază exclusiv pe conduita persoanei în cauză. Condamnările penale anterioare nu pot justifica în sine luarea unor asemenea măsuri.</p> <p>Conduita persoanei în cauză trebuie să constituie o amenințare reală, prezentă și</p>	<p><i>Art.6 alin.(1) lit.b) și alin.3 din OUG 102/2005 (introduse prin pct.1 din proiectul de lege),</i></p> <p>Art.27, alin.1 și 5 OUG 102/2005</p>	<p><i>Art.6 - (1) Organele poliției de frontieră nu permit intrarea pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie numai în următoarele situații:</i></p> <p>.....</p> <p><i>b) conduita cetățeanului Uniunii Europene sau a membrului de familie cu ocazia prezentării la frontieră cu scopul de a intra în România constituie o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice;</i></p> <p>.....</p> <p><i>(3) Cetățenii Uniunii Europene sau membrii de familie cărora nu li s-a permis intrarea pe teritoriul României în temeiul alin.(1) lit.b) pot intra pe teritoriul României atunci când motivele care au stat la baza măsurii inițiale au încetat, dar nu mai devreme de termenul stabilit de organele poliției de frontieră la data dispunerii măsurii, care poate fi între 12 și 72 de ore. Termenul se calculează începând cu ora următoare celei în care s-a dispus măsura nepermitterii intrării în România.</i></p> <p>Art. 27</p> <p>(1) Autoritățile române competente pot restrânge exercitarea dreptului la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României de către cetățenii Uniunii Europene sau de către membrii de familie ai acestora numai din rațiuni de ordine publică, securitate națională ori sănătate publică. Aceste motive nu pot fi invocate în scopuri economice.</p>	

<p>suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății. Nu pot fi acceptate motivări care nu sunt direct legate de caz sau care sunt legate de considerații de prevenție generală</p> <p>(3) Pentru a stabili dacă persoana respectivă reprezintă un pericol pentru ordinea publică sau siguranța publică, la eliberarea certificatului de înregistrare sau, în absența unui sistem de înregistrare, în termen de cel mult trei luni de la intrarea persoanei respective pe teritoriul său sau de la data la care persoana și-a semnalat prezența pe teritoriul său în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) ori la eliberarea permisului de ședere, statul membru gazdă poate, în cazul în care consideră indispensabil, să ceară statului membru de origine sau, dacă este necesar, altor state member să îi furnizeze informații privind antecedentele persoanei respective. Această consultare nu poate avea un caracter sistematic. Statul membru consultat răspunde în termen de două luni.</p> <p>(4) Statul membru care a eliberat pașaportul sau cartea de identitate permite titularului documentului care a fost expulzat din motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică de pe teritoriul altui stat membru să reîntre pe teritoriul său fără nici o formalitate, chiar dacă documentul nu mai este valabil sau dacă cetățenia titularului este contestată.</p>	<p><i>Art.29 din OUG 102/2005 (modificat prin pct.8 din proiectul de lege)</i></p> <p><i>Art.29¹ alin.1, 2 și 3 din OUG nr.102/2005 (introduse prin pct.9 din proiectul de lege)</i></p> <p>Art.2 Legea 248/ 2005</p>	<p>(5) Dispunerea oricărei măsuri de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României al cetățenilor Uniunii Europene și al membrilor familiilor lor trebuie luată numai cu respectarea principiului proporționalității și trebuie să aibă la bază exclusiv comportamentul persoanei în cauză. Acest comportament trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă pentru valorile fundamentale ale societății. O astfel de măsură nu poate fi bazată exclusiv pe existența unei condamnări penale anterioare. Nu pot fi acceptate motivări care nu sunt direct legate de caz sau care sunt legate de considerații de prevenție generală.</p> <p><i>Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:</i> <i>„Art.29 - Împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie se pot dispune următoarele măsuri de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României:</i> <i>a) interzicerea intrării pe teritoriul României;</i> <i>b) declararea ca indezirabil;</i> <i>c) interzicerea exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României;</i> <i>d) îndepărtarea de pe teritoriul României pentru motive de sănătate publică.”</i></p> <p><i>Art.29¹ – (1) Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră dispune interzicerea intrării pe teritoriul României pentru o perioadă de la 6 luni la 3 ani atunci când există indicii temeinice că un cetățean al Uniunii Europene sau un membru de familie reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale.</i> <i>(2) Interzicerea intrării pe teritoriul României se dispune pe baza datelor și informațiilor aflate la dispoziția Poliției de Frontieră Române sau la solicitarea unei autorități sau instituții publice cu atribuții în domeniul ordinii publice sau al securității naționale.</i> <i>(3) Interzicerea intrării pe teritoriul României nu se poate dispune împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie care se află pe teritoriul României sau care sunt titulari ai unui certificat de înregistrare valabil, ai unei cărți de rezidență valabile sau ai unei cărți de rezidență permanentă valabile, după caz, eliberate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.</i></p> <p>Art. 2 - (1) Cetățenilor români care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege le este garantat dreptul de a călători în străinătate, de a emigra și de a reveni oricând în țară. Nici o autoritate română nu îi poate interzice, în nici o situație, unui cetățean român să se reîntoarcă pe teritoriul României.</p>	
--	--	---	---

<p>Art. 28</p>	<p>Protecția împotriva expulzării (1) Înainte de a lua o decizie de expulzare de pe teritoriul său din motive de ordine publică sau siguranță publică, statul membru gazdă ia în considerare diverși factori precum durata șederii individului respectiv pe teritoriul său, vârsta acestuia, starea lui de sănătate, situația sa familială și economică, integrarea sa socială și culturală în statul membru gazdă și legăturile sale cu țara de origine.</p> <p>(2) Statul membru gazdă nu poate lua o decizie de expulzare împotriva unui cetățean al Uniunii sau a membrilor familiei sale, indiferent de cetățenie, care au dobândit dreptul de ședere permanentă pe teritoriul său, cu excepția cazurilor în care există motive imperative de ordine publică sau siguranță publică.</p> <p>(3) Nu se poate lua o decizie de expulzare împotriva cetățenilor Uniunii, indiferent de cetățenia acestora, cu excepția cazului în care decizia se bazează pe motive imperative de siguranță publică definite de statele membre, dacă aceștia: (a) și-au avut reședința în statul membru gazdă în cei zece ani anteriori sau (b) sunt minori, cu excepția cazului în care expulzarea este în interesul copilului, în conformitate cu Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului, încheiată la 20 noiembrie 1989.</p>	<p>Art. 27, alin.2, 3, 4 și 5 din OUG 102/2005</p> <p><i>Art.33, alin.1 din OUG nr.105/2002 (modificat prin pct.13 din proiectul de lege)</i></p>	<p>Art. 27 </p> <p>(2) Împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care au drept de rezidență permanentă se pot dispune, în condițiile legii, măsuri specifice de restrângere a dreptului la liberă circulație numai dacă reprezintă un pericol iminent pentru ordinea publică sau securitatea națională.</p> <p>(3) Dreptul la liberă circulație pe teritoriul României, în cazul următoarelor categorii de cetățeni ai Uniunii Europene, poate fi restrâns numai pentru motive imperative de securitate națională: a) rezidenții cu ședere continuă și legală pe teritoriul României în ultimii 10 ani; b) minorii, cu excepția cazului în care îndepărtarea este necesară pentru interesul copilului, conform prevederilor Convenției Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului din 20 noiembrie 1989, ratificată prin Legea nr. 18/1990, republicată, cu modificările ulterioare.</p> <p>(4) Adoptarea de către organele competente a oricărei decizii de restrângere a dreptului la liberă circulație, în special a celor cu privire la îndepărtarea de pe teritoriul României, dispuse în condițiile legii, se face numai cu luarea în considerare a duratei efective a șederii persoanei în cauză pe teritoriul României, a vârstei acesteia, a stării de sănătate, a situației familiale și economice, a gradului de integrare socială și culturală în România și a asigurării menținerii legăturilor sale cu țara de origine.</p> <p>(5) Dispunerea oricărei măsuri de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României al cetățenilor Uniunii Europene și al membrilor familiilor lor trebuie luată numai cu respectarea principiului proporționalității și trebuie să aibă la bază exclusiv comportamentul persoanei în cauză. Acest comportament trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă pentru valorile fundamentale ale societății. O astfel de măsură nu poate fi bazată exclusiv pe existența unei condamnări penale anterioare. Nu pot fi acceptate motivări care nu sunt direct legate de caz sau care sunt legate de considerații de prevenție generală.</p> <p><i>Art.33 – (1) Interzicerea exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României se dispune împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie care își exercită dreptul de rezidență pe teritoriul României de către instanța de judecată, ca pedeapsă accesorie sau complementară, în condițiile prevăzute de Codul penal, cu respectarea prevederilor art.27.</i></p>	
<p>...</p>	<p>...</p>	<p>...</p>	<p>...</p>	<p>...</p>
<p>Art. 30</p>	<p>Notificarea deciziilor (1) Persoanele interesate sunt notificate în scris cu privire la orice decizie adoptată în temeiul articolului 27 alineatul (1), astfel încât să poată înțelege conținutul notificării</p>	<p><i>Art.6 alin. 4 și 5 din OUG 102/2005 (introduse</i></p>	<p><i>Art.6 ... (4) Măsura nepermițerii intrării pe teritoriul României se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie de către organele poliției de frontieră, în scris, imediat după ce a fost dispusă.</i></p>	

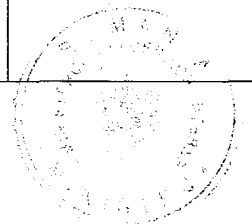
	<p>și implicațiile acesteia. (2) Persoanele interesate sunt informate în mod precis și complet cu privire la motivele de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică pe care se bazează decizia luată în cazul lor, cu excepția situațiilor în care acest lucru este contrar intereselor siguranței statului. (3) Notificarea precizează instanța judecătorească sau autoritatea administrativă la care persoana interesată poate contesta decizia, termenul pentru contestare și, dacă este cazul, termenul acordat persoanei respective pentru a părăsi teritoriul statului membru. Cu excepția unor cazuri de urgență, motivate corespunzător, termenul acordat pentru părăsirea teritoriului nu poate fi mai mic de o lună de la data notificării.</p>	<p><i>prin pct.1 din proiectul de lege),</i></p> <p>Art. 27, alin.7 și 8 <i>(modificat prin pct.6 din proiectul de lege)</i> din OUG 102/2005</p> <p>Art.29¹ alin.4 și 5 din OUG 102/2005 <i>(introduse prin pct.9 din proiectul de lege)</i></p> <p>Art.33¹ din OUG</p>	<p><i>(5) Atunci când măsura nepermiterii intrării pe teritoriul României a fost dispusă în temeiul alin.(1) lit.a) sau b), comunicarea prevăzută la alin.(4) cuprinde o prezentare precisă și completă a tuturor motivelor de fapt și de drept care au stat la baza dispunerii respectivei măsuri, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi contestată măsura și termenul de introducere a contestației.</i></p> <p>Art. 27 ... (7) Decizia de restrângere a dreptului la liberă circulație se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie al acestuia, în scris, de către autoritatea care a dispus o astfel de măsură, în condițiile legii. Decizia trebuie să conțină prezentarea precisă și completă a tuturor motivelor de fapt și de drept care au stat la baza dispunerii unei astfel de măsuri, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi atacată decizia, termenul de introducere a acțiunii și termenul în care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia trebuie să părăsească teritoriul României. <i>(8) Termenul în care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia trebuie să părăsească teritoriul României este de o lună de la data comunicării deciziei de restrângere a dreptului la liberă circulație, cu excepția acelor cazuri în care autoritatea competentă emițentă a deciziei de restrângere a dreptului la liberă circulație constată că acesta trebuie să părăsească teritoriul României de îndată ori într-un termen mai scurt, în scopul evitării unui risc iminent și grav de încălcare a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale.”</i></p> <p>Art.29¹ ... (4) Dispoziția de interzicere a intrării pe teritoriul României cuprinde o prezentare precisă și completă a tuturor motivelor de fapt și de drept care au stat la baza dispunerii respectivei măsuri, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi contestată măsura și termenul de introducere a contestației. În cuprinsul dispoziției nu se menționează date și informații supuse regimului de protecție a informațiilor clasificate. (5) Dispoziția de interzicere a intrării pe teritoriul României se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie în scris, prin transmiterea unui exemplar al acesteia prin poștă, cu confirmare de primire, la adresa la care locuiește persoana în cauză, dacă este cunoscută, sau la altă adresă indicată de aceasta. În lipsa datelor necesare pentru transmiterea prin poștă, dispoziția se comunică prin înmânarea, sub semnătură, a unui exemplar al acesteia cu ocazia prezentării la frontieră cu scopul de a intra în România.</p> <p>„Art.33¹ - (1) Prin derogare de la prevederile art.65 alin.(4) din Codul penal, pedeapsa accesorie de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul</p>	
--	--	--	---	---

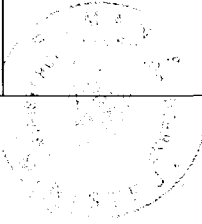
	<p>102/2005 (introdus prin pct.14 din proiectul de lege)</p>	<p>României dispusă împotriva unui cetățean al Uniunii Europene sau a unui membru de familie se execută:</p> <p>a) prin părăsirea voluntară a teritoriului României în termen de 30 de zile de la data liberării condiționate sau de la data la care pedeapsa a fost considerată ca executată;</p> <p>b) prin părăsirea voluntară a teritoriului României în termenul stabilit de instanță potrivit alin.(3), calculat de la data liberării condiționate sau de la data la care pedeapsa a fost considerată ca executată;</p> <p>c) prin escortarea persoanei în cauză în condițiile art.28, atunci când instanța a dispus, potrivit alin.(3), părăsirea de îndată a teritoriului României cu aplicarea dispozițiilor art.65 alin.(4).</p> <p>(2) Prin derogare de la prevederile art.68 din Codul penal, pedeapsa complementară a interzicerii exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României dispusă împotriva unui cetățean al Uniunii Europene sau a unui membru de familie se execută:</p> <p>a) prin părăsirea voluntară a teritoriului României în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare la pedeapsa amenzii, a executării pedepsei, a grațierii totale ori a restului de pedeapsă, a împlinirii termenului de prescripție a executării pedepsei sau a liberării condiționate;</p> <p>b) prin părăsirea voluntară a teritoriului României în termenul stabilit de instanță potrivit alin.(3), calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare la pedeapsa amenzii, a executării pedepsei închisorii, a grațierii totale ori a restului de pedeapsă, a împlinirii termenului de prescripție a executării pedepsei sau a liberării condiționate;</p> <p>c) prin escortarea persoanei în cauză în condițiile art.28, atunci când instanța a dispus, potrivit alin.(3), părăsirea de îndată a teritoriului României cu aplicarea dispozițiilor art.68 din Codul penal.</p> <p>(3) În situațiile în care constată că prezența pe teritoriul României a cetățeanului Uniunii Europene sau a membrului de familie reprezintă un risc iminent și grav de încălcare a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale, instanța, prin hotărârea de condamnare a acestuia la pedeapsa complementară sau accesorie a interzicerii exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României, stabilește un termen mai mic de 30 de zile pentru părăsirea voluntară a teritoriului României sau dispune părăsirea de îndată a teritoriului României cu aplicarea dispozițiilor art.65 alin.(4) sau art.68 din Codul penal, după caz.</p> <p>(4) Obligația de a părăsi teritoriul României în condițiile stabilite potrivit alin.(3) nu se mai execută dacă se constată că prezența pe teritoriul României a cetățeanului Uniunii Europene sau a membrului de familie nu mai reprezintă un risc iminent și grav de încălcare a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale, ca urmare a producerii unor schimbări efective ale împrejurărilor în care aceasta a fost dispusă.</p> <p>(5) Constatarea îndeplinirii sau neîndeplinirii condiției prevăzute la alin.(4) este de competența instanței de executare, care se pronunță din oficiu cu privire la aceasta, prin hotărârile în care stabilește că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.33</p>	
--	--	--	---

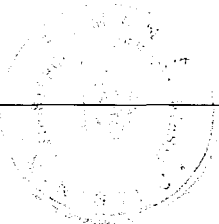
			<i>alin.(3). Instanța administrează orice mijloace de probă pe care le consideră necesare pentru formarea convingerii sale cu privire la îndeplinirea sau neîndeplinirea condiției prevăzute la alin.(4), la cererea procurorului, a persoanei în cauză sau din oficiu.</i>	
Art. 31	<p>Garanții procedurale</p> <p>(1) Persoanele interesate au acces, în statul membru gazdă, la căile judiciare de atac și, dacă este cazul, la cele administrative, pentru a contesta o decizie luată împotriva lor din motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică.</p> <p>(2) În cazul în care contestarea deciziei de expulzare este însoțită de o cerere de luare a unor măsuri vremelnice de suspendare a executării deciziei, expulzarea efectivă a persoanei de pe teritoriu nu se poate face înainte de luarea ordonanței privind măsurile vremelnice, cu excepția cazurilor în care:</p> <ul style="list-style-type: none"> - decizia de expulzare se întemeiază pe o hotărâre judecătorească anterioară sau - persoanele în cauză au avut anterior acces la o cale judiciară de atac sau - decizia de expulzare se întemeiază pe motive imperative de siguranță publică, în conformitate cu articolul 28 alineatul (3). <p>(3) Căile de atac permit examinarea legalității deciziei, precum și a faptelor și împrejurărilor pe care se bazează măsura propusă.</p> <p>Acestea asigură că decizia nu are caracter disproporționat, în special având în vedere cerințele prevăzute la articolul 28.</p>	<p><i>Art.6 alin. 7, 8 și 9 din OUG 102/2005 (introduse prin pct.1 din proiectul de lege)</i></p> <p>Art. 27, alin.7 și 9 din OUG 102/2005</p> <p><i>Art.29¹ alin. 6, 7 și 8 din OUG nr.102/2005 (introduse prin pct.9 din proiectul de lege)</i></p>	<p><i>Art.6</i></p> <p>...</p> <p><i>(7) Împotriva măsurii nepermitterii intrării pe teritoriul României dispusă în temeiul alin.(1) lit.a) sau b) se poate face contestație în termen de 10 zile de la data comunicării, la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială se află sediul unității din care face parte organul poliției de frontieră care a dispus măsura.</i></p> <p><i>(8) Instanța soluționează contestația de urgență și cu precădere, pronunțându-se prin hotărâre. Instanța judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Prevederile art.27 alin.(9) se aplică în mod corespunzător. Hotărârea instanței este definitivă.</i></p> <p><i>(9) Introducerea contestației împotriva nepermitterii intrării pe teritoriul României nu suspendă executarea măsurii.”</i></p> <p><i>Art.27</i></p> <p>.....</p> <p>(7) Decizia de restrângere a dreptului la liberă circulație se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie al acestuia, în scris, de către autoritatea care a dispus o astfel de măsură, în condițiile legii. Decizia trebuie să conțină prezentarea precisă și completă a tuturor motivelor de fapt și de drept care au stat la baza dispunerii unei astfel de măsuri, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi atacată decizia, termenul de introducere a acțiunii și termenul în care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia trebuie să părăsească teritoriul României.</p> <p>...</p> <p>(9) Instanța care judecă acțiunea introdusă împotriva unei decizii de restrângere a dreptului la liberă circulație analizează legalitatea deciziei, respectarea principiului proporționalității măsurii dispuse și a condițiilor stabilite la alin. (1)-(8), precum și faptele și circumstanțele care justifică măsura dispusă.</p> <p><i>Art.29¹</i></p> <p>...</p> <p><i>(6) Împotriva măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României se poate face contestație în termen de 10 zile de la data comunicării, la Curtea de Apel București.</i></p> <p><i>(7) Instanța soluționează contestația de urgență și cu precădere, pronunțându-se prin hotărâre. Instanța judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Hotărârea instanței este definitivă.</i></p> <p><i>(8) Introducerea contestației împotriva măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României nu suspendă executarea acesteia.</i></p>	

		Art. 31, alin.2 și 3 din OUG 102/2005	Art. 31 (2) Exercițarea căii de atac prevăzute la alin. (1) nu are efect suspensiv de executare a hotărârii prin care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie a fost declarat indezirabil. În cazuri bine justificate și pentru a se preveni producerea de pagube iminente, persoana în cauză poate cere instanței să dispună suspendarea executării hotărârii prin care a fost declarată indezirabilă, până la soluționarea căii de atac. Instanța va soluționa cererea de suspendare de urgență, hotărârea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept. (3) Exercițarea căii de atac prevăzute la alin. (1) nu are efect suspensiv asupra măsurii de luare în custodie publică, dispusă în condițiile art. 28 alin. (2).	
	(4) Statele membre pot refuza prezența persoanei respective pe teritoriul lor pe parcursul exercitării căilor de atac, dar nu o pot împiedica să își formuleze personal apărările, cu excepția cazurilor când prezența sa ar putea cauza perturbări grave ale ordinii și siguranței publice sau când calea de atac privește refuzul accesului pe teritoriul respectiv.	Art.56, alin. 1 și art. 57, alin.1 din Codul de procedură civilă	Art. 56. - (1) Poate fi parte in judecata orice persoana care are folosinta drepturilor civile. Art. 57. - (1) Cel care are calitatea de parte isi poate exercita drepturile procedurale in nume propriu sau prin reprezentant, cu exceptia cazurilor in care legea prevede altfel.	
Art. 32	Efectele în timp ale interdicției de intrare pe teritoriu (1) Persoanele care fac obiectul unei decizii de interzicere a intrării pe teritoriu pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică pot prezenta o cerere pentru ridicarea interdicției după o perioadă de timp rezonabilă, în funcție de împrejurări și, în orice caz, după trei ani de la executarea hotărârii definitive de interzicere a intrării care a fost pronunțată în mod valabil în conformitate cu dreptul comunitar, prezentând probe ce atestă că s-a produs o schimbare efectivă a împrejurărilor care au justificat decizia de interzicere a intrării pronunțată împotriva lor. Statul membru în cauză ia o decizie privind această cerere în termen de șase	<i>Art. 29² din OUG 102/2005 (introdus prin pct.9 din proiectul de lege),</i>	<i>Art.29² - (1) După împlinirea a jumătate din perioada pentru care a fost dispusă interzicerea intrării pe teritoriul României în condițiile art.29¹ alin.(1), persoana în cauză poate solicita ridicarea respectivei măsuri. (2) Cererea de ridicare a măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României se adresează inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și este însoțită de probe care atestă că s-a produs o schimbare efectivă a împrejurărilor care au justificat dispunerea inițială a măsurii. (3) Cererea de ridicare a măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României se soluționează în termen de maximum 30 de zile de la înregistrarea acesteia la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, pe baza probelor prezentate de persoana în cauză și a informațiilor aflate la dispoziția Poliției de Frontieră Române, inclusiv cele transmise de autoritățile sau instituțiile publice cu atribuții în domeniul ordinii publice sau al securității naționale care au solicitat luarea măsurii. (4) Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră dispune ridicarea măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României atunci când constată că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale. (5) Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră dispune menținerea măsurii de interzicere a intrării pe teritoriul României atunci când constată că persoana în cauză reprezintă în continuare o amenințare reală, actuală</i>	

<p>luni de la prezentarea acesteia.</p> <p>(2) Persoanele menționate la alineatul (1) nu au dreptul de intrare pe teritoriul statului membru respectiv în perioada în care cererea lor este analizată.</p>	<p>Art. 32 din OUG 102/2005</p> <p>Art. 33 alin.9- 11 din OUG 102/2005 (introduse prin pct.13 din proiectul de lege)</p>	<p><i>și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale.</i></p> <p><i>(6) Dispoziția de ridicare sau de menținere a măsurii de interdicere a intrării pe teritoriul României, după caz, se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie în scris, prin transmiterea unui exemplar al acesteia prin poștă, cu confirmare de primire, la adresa indicată de aceasta. În lipsa datelor necesare pentru transmiterea prin poștă, dispoziția se comunică prin înmânarea, sub semnătură, a unui exemplar al acesteia cu ocazia prezentării la frontieră cu scopul de a intra în România.</i></p> <p><i>(7) Dispoziția de menținere a măsurii de interdicere a intrării pe teritoriul României cuprinde o prezentare precisă și completă a tuturor motivelor de fapt și de drept pe care se fundamentează, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi contestată și termenul de introducere a contestației. În cuprinsul dispoziției nu se menționează date și informații supuse regimului de protecție a informațiilor clasificate.</i></p> <p><i>(8) Împotriva dispoziției de menținere a măsurii de interdicere a intrării pe teritoriul României se poate face contestație în termen de 10 zile de la data comunicării, la Curtea de Apel București. Prevederile art.29¹ alin.(7) și (8) se aplică în mod corespunzător.”</i></p> <p>Art. 32 - (1) După împlinirea a jumătate din perioada interdicției dispuse în condițiile art. 30 sau după 3 ani de la data dispunerii acesteia, persoana declarată indezirabilă în condițiile prezentei ordonanțe de urgență poate solicita ridicarea interdicției.</p> <p>(2) Ridicarea interdicției se poate dispune luându-se în considerare schimbările survenite față de împrejurările care au determinat dispunerea acesteia.</p> <p>(3) Cererea de ridicare a interdicției se depune la Curtea de Apel București. Cererea se judecă în camera de consiliu.</p> <p>(4) Instanța soluționează cauza de urgență și cu precădere.</p> <p>(5) Hotărârea prevăzută la alin. (4) este supusă recursului. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă.</p> <p>(6) Prezența procurorului este obligatorie la toate ședințele de judecată.</p> <p>Art.33 - (9) Executarea pedepsei accesorii sau complementare de interdicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României, încetează dacă, după împlinirea a jumătate din perioada pentru care a fost dispusă, calculată de la data punerii în executare, se constată că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale.</p> <p>(10) Constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(9) este de competența instanței de executare, la solicitarea persoanei în cauză.</p> <p>(11) Solicitarea prevăzută la alin.(10) este însoțită de orice mijloc de probă care atestă că s-a produs o schimbare efectivă a împrejurărilor care au justificat dispunerea inițială a pedepsei accesorii sau complementare. Prevederile art.597 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător. Instanța se pronunță în</p>	
--	--	---	---

			<p><i>termen de maximum 6 luni de la data primirii solicitării persoanei în cauză.”</i></p>	
<p>Art. 33</p>	<p>Expulzarea ca pedeapsă sau măsură accesorie (1) Expulzarea poate fi dispusă de statul membru gazdă ca pedeapsă sau măsură accesorie a unei pedepse privative de libertate numai cu respectarea cerințelor prevăzute la articolele 27, 28 și 29.</p> <p>(2) În cazul în care decizia de expulzare menționată la alineatul (1) este pusă în executare după mai mult de doi ani de la emiterea sa, statul membru verifică dacă persoana respectivă continuă să constituie un pericol real și actual la adresa ordinii publice sau a siguranței publice și stabilește dacă de la data emiterii deciziei de expulzare s-a produs vreo schimbare efectivă a împrejurărilor.</p>	<p><i>Art. 33 alin. 1 din OUG 102/2005 (modificat prin pct.13 din proiectul de lege)</i></p> <p>Art.66 alin.(1) din Codul penal</p> <p><i>Art. 33 alin. 3 - 8 din OUG 102/2005 (introduse prin pct.13 din proiectul de lege)</i></p>	<p><i>Art.33 – (1) Interzicerea exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României se dispune împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie <u>care își exercită dreptul de rezidență pe teritoriul României</u> de către instanța de judecată, ca pedeapsă accesorie sau complementară, în condițiile prevăzute de Codul penal, cu respectarea prevederilor art.27.</i></p> <p>Art.66 – (1) Pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi constă în interzicerea exercitării, pe o perioadă de la unu la 5 ani, a unuia sau mai multora dintre următoarele drepturi:</p> <p>.....</p> <p>c) dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României;</p> <p><i>Art.33 - (3) Pedeapsa accesorie sau complementară de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României, nu se mai pune în executare dacă a trecut o perioadă mai mare de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost dispusă și se constată că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală și actuală la ordinea publică sau securitatea națională, ca urmare a producerii unor schimbări efective ale împrejurărilor în care aceasta a fost dispusă.</i></p> <p><i>(4) Constatarea îndeplinirii sau neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(3) este de competența instanței de executare. Prevederile art.597 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător. În cadrul acestei proceduri, instanța administrează orice mijloace de probă pe care le consideră necesare pentru formarea convingerii sale cu privire la îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(3), la cererea procurorului, a persoanei în cauză sau din oficiu.</i></p> <p><i>(5) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate sesizează instanța competentă prevăzută la alin.(4) de îndată ce constată că sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</i></p> <p><i>a) a trecut o perioadă mai mare de 2 ani de la data la care a rămas definitivă hotărârea prin care a fost dispusă pedeapsa accesorie sau complementară de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României;</i></p> <p><i>b) pe rolul instanței competente nu există o sesizare cu privire la constatarea îndeplinirii sau neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(3);</i></p> <p><i>c) nu există o hotărâre definitivă a instanței competente, pronunțată în ultimele 3 luni, cu privire la neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(3);</i></p> <p><i>d) este iminentă liberarea din penitenciar a persoanei în cauză.</i></p>	

		<p>(6) <i>Condiția prevăzută la alin.(5) lit.d) se consideră îndeplinită în oricare dintre următoarele situații:</i></p> <p>a) <i>au rămas mai puțin de 60 de zile până la îndeplinirea condiției privind executarea efectivă a unei perioade de detențiune, prevăzută la art.99 alin.(1) lit.a) din Codul penal, sau, după caz, până la îndeplinirea condiției privind fracțiunea de pedeapsă executată, potrivit dispozițiilor art.100 din Codul penal;</i></p> <p>b) <i>judecătoria în a cărei circumscripție se află locul de deținere este sesizată cu o cerere sau propunere de liberare condiționată a persoanei în cauză;</i></p> <p>c) <i>au rămas mai puțin de trei luni până la data executării în întregime a pedepsei privative de libertate;</i></p> <p>d) <i>judecătoria în a cărei circumscripție se află locul de deținere este sesizată cu o contestație la executare în temeiul art.598 alin.(1) lit.d) din Codul de procedură penală.</i></p> <p>(7) <i>Judecătorul delegat cu executarea sesizează instanța competentă prevăzută la alin.(4) de îndată ce constată că executarea pedepsei accesorii sau complementare de interdicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României este suspendată potrivit alin.(8).</i></p> <p>(8) <i>Executarea pedepsei accesorii sau complementare de interdicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României este suspendată, până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței competente cu privire la îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(3), dacă la data la care <u>ar trebui să fie pusă în executare</u> a trecut o perioadă mai mare de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost dispusă pedeapsa și nu există o hotărâre definitivă a instanței competente, pronunțată în ultimele 6 luni, cu privire la neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(3).</i></p>	
--	--	---	--

